

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

місто Київ

«11» липня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Сич Сергій Віталійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 115; ч.ч. 1, 2 ст. 438; ч. 1 ст. 28, ч. 1 ст. 438; ч. 1 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111–112, 276–278 КПК України,

П О В І Д О М И В:

Монахова Дениса Дмитровича,
11.11.1997 року народження, уродженця
сел. Палкіно Псковської області, Російська
Федерація, проживаючого за адресою:
сел. Палкіно Псковської області, Російська
Федерація, вул. Изборська, буд. 16, кв. 3,
громадянина Російської Федерації,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 438 КК України** – тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством.

Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Монахов Д.Д.:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Стаття 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 визначає, що особи, які перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв; до них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Згідно зі ст. 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 заборонено вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю.

Згідно з ч. 1 ст. 51 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що застосовується до захисту жертв міжнародних збройних

конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977 цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Підпунктом а.1) п. 2) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевської конвенції від 12 серпня 1949 року, що застосовується до захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977 визначено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів, насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема вбивство.

3. Військовослужбовець 1-ї самохідної артилерійської батареї 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ; військова частина 74268, пункт постійної дислокації – м. Псков, РФ) ЗС РФ Монахов Денис Дмитрович, обіймаючи посаду заступника командира 1-го самохідно-артилерійського взводу – командира самохідної артилерійської гармати 2С9 «Нона-С», брав участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ.

4. В один із днів 23 чи 24 березня 2022 року близько 13 год. 00 хв., точних дати і часу органом досудового розслідування не встановлено, Сулима Оксана Анатоліївна, 19.02.1988 року народження, яка була цивільною особою та одягнута в цивільний одяг, у супроводі Монахова Д.Д., який був у форменому одязі військовослужбовця ЗС РФ та озброєний спорядженою бойовими набоями автоматичною стрілецькою зброєю «АК-12», та ще чотирьох військовослужбовців 1-ї самохідної артилерійської батареї 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, які були у форменому одязі військовослужбовців ЗС РФ та неозброєні (обставини кримінальної протиправної поведінки яких досліджуються у кримінальному провадженні), прибули за невстановлених слідством обставин на територію домоволодіння за адресою: м. Буча Київської області, вул. Вокзальна, 58 (населений пункт той час перебував під ефективним контролем ЗС РФ).

При цьому Монахов Д.Д. та інші чотири військовослужбовці ЗС РФ усвідомлювали захищений статус цивільної особи Сулими О.А. та існування міжнародного збройного конфлікту.

Перебуваючи на території володіння за адресою: м. Буча Київської області, вул. Вокзальна, 58, через деякий час після прибуття Сулими О.А. вирішила його залишити, що викликало невдоволення російських військовослужбовців, та пішим рухом почала покидати територію домоволодіння.

Одночасно, період часу з 13 год. 00 хв. до 15 год. 00 хв. в один із днів 23 чи 24 березня 2022 року, точних дати і часу органом досудового розслідування не встановлено, перебуваючи на території домоволодіння за адресою: м. Буча Київської області, вул. Вокзальна, 58 (населений пункт той час перебував під ефективним контролем ЗС РФ), Монахов Д.Д., будучи у форменому одязі військовослужбовця ЗС РФ та озброєним автоматичною стрілецькою зброєю «АК-12», спорядженою бойовими набоями, в порушення положень ст. ст. 27, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та

ч. 1 ст. 51, п.п. а.1) п. 2) ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, усвідомлюючи безкарність і свавільність своїх дій, існування міжнародного збройного конфлікту і захищений статус цивільної особи, не погодившись із рішенням і поведінкою потерпілої, шляхом використання наявної в нього автоматичної стрілецької зброї «АК-12» відкрив прицільний вогонь услід в напрямку Сулими Оксани Анатоліївни, 19.02.1988 року народження, яка була цивільною особою, що не приймала участі у збройному конфлікті, та у якої були відсутні будь-яка зброя, знаряддя чи засоби для ведення бойових дій, зокрема і вогнепальна зброя, та своєю поведінкою не провокувала і не становила прямої і очевидної загрози для військовослужбовців ЗС РФ, та заподіяв їй вогнепальні поранення грудної клітки і голови, від яких настала її смерть.

Цими протиправними діями військовослужбовець ЗС РФ Монахов Д.Д. вчинив умисне вбивство цивільної особи Сулими О.А.

Таким чином, Монахов Д.Д. підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України.

Слідчий слідчої групи у кримінальному провадженні № 42022112320000037 – старший слідчий в ОВС 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції

Сергій СИЧ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор групи прокурорів у кримінальному провадженні № 42022112320000037 – прокурор третього відділу управління процесуального керівництва та підтримання публічного обвинувачення Департаменту протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту,

Офісу Генерального прокурора
« 11 » 07 2024 року

Михайло НЕЧИТАЛЮК

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:
старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції

Сергій СИЧ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2024 року